

Perquè ens presentem a les catalanes?

Ens ha sortit una carta llarga, perquè volem explicar-te què vam fer a les anteriors eleccions i aprofundir per què volem estar presents a les eleccions.

Què vam fer a les municipals?

Com explicàvem a les eleccions municipals: *“per a nosaltres les eleccions no són la màxima fita d'una expressió política, ni les institucions el lloc on es resoldran els problemes de futur de treballadors i joves. No obstant, pensem que són una ocasió per avançar en la construcció d'una alternativa a l'esquerra dels partits parlamentaris actuals, una alternativa que tingui relació amb la lluita quotidiana als barris, les fàbriques, escoles o universitats. És al servei d'aquestes lluites quotidianes, de la defensa d'un programa que defensi els drets dels treballadors i les nacions, i del reagrupament que impulsem una candidatura a les eleccions”*. És en el mateix sentit que entenem que es poden utilitzar les eleccions autonòmiques.

Aleshores vam reunir els candidats/tes, vam cedir els espais als companys/es de Sintel, com abans ho havíem fet amb companys represaliats de Telefònica, o per la llibertat de Benjamí Ramos, havent-ho ofert a d'altres lluites. Creiem que amb els objectius esmentats les eleccions ens van servir, malgrat els minsos resultats en vots. El camí és llarg, però no es pot estalviar. Per aquestes eleccions estem pensant amb els moviments d'immigrants i alguns casos d'acomiadaments,

com els de la Magneti per oferir-los els espais.

Dubtes sobre presentar-nos

Hi ha dos dubtes que hem discutit amb companys i companyes pel fet del sentit que té presentar-nos a les eleccions.

1) No estem avalant el sistema presentant-nos?

Aquest primer dubte és el de companyes i companys que rebutgen el sistema electoral i no voten, i ens diuen que amb la presentació de candidatures estem avalant el sistema i acabem fent com tots els altres partits. Amb aquests companys/es compartim una cosa molt important, que no creiem -ni ells ni nosaltres- que per la via institucional es resolguin els problemes. La diferència és que nosaltres hi veiem un marc que pot ser útil.

Pensem que el sistema no depèn de que una minoria participi o no a les eleccions, i pot conviure perfectament amb una candidatura com la nostra de la mateixa manera que amb un alt índex d'abstenció. Només cal recordar l'altíssim grau d'abstenció de les eleccions nord-americanes i l'estabilitat d'aquell sistema.

Hi ha una opció que se situa decididament fora del sistema: el boicot a les eleccions. Però boicot és qualitativament diferent a abstenció, boicot és confrontar

obertament les institucions electorals per altres organitzacions de poder sortides del poble, o la lluita decidida per enderrocar un sistema. No creiem que sigui el moment, ni és possible organitzar quan la gran majoria encara té expectatives en la democràcia burgesa. Nosaltres no estem per l'abstenció com una opció personal, la del “*jo com a mínim, no participo*”. El problema és com podem utilitzar tots els mitjans per construir una alternativa per enfrontar el sistema. Podem posar exemples de

revolucionaris en marcs institucional i la feina -i sobretot el ressó- que han permès les seves accions. Hi ha hagut parlamentaris del nostre corrent internacional a Brasil per exemple, però no cal anar massa lluny per veure com accions municipals com la de Roser Veciana ha estat útil per donar suport als moviments de lluita a Barcelona o la dels electes de Batasuna a Ajuntaments i al Parlament basc -o davant el Rei-, per valorar -més enllà dels acords que tinguem amb

la seva política quotidiana- la utilitat de disposar d'electes. No és casual que la Llei de Partits posi molt d'interès per la il·legalització de formacions i impedir el seu accés a les institucions. Així doncs, en funció de construir aquesta alternativa al sistema, un partit revolucionari, nosaltres pensem que podem utilitzar els processos electorals i fins i tot les mateixes institucions si disposéssim d'electes.

Però per construir un partit?

I encara ens preguntaràs i perquè cal construir un partit, no n'hi ha prou amb un moviment o altres organitzacions que semblen més properes? És falsa la identificació partit-eleccions-estafa-burocràcia-manipulació... fent de tots els partits un sac sense diferències. El nostre partit -ho heu vist- mai no ha prioritzat les eleccions ni l'acció institucional sinó la lluita. Nosaltres defensem la necessitat de construir un partit revolucionari perquè ens cal una alternativa global a la societat capitalista que pugui interrelacionar les lluites concretes dins una perspectiva general. És més. Per a nosaltres això només té sentit si parlem de partit internacional, doncs no es poden trobar solucions parcials que no qüestionin el conjunt del sistema de dominació imperialista.

2) No estem prenent vots a l'esquerra que té possibilitats de treure diputats?

El segon dubte ens arriba d'una altra mena de companyes/ys que ens diuen que presentar candidatures de petits partits que no tenen possibilitats reals de sortir és llençar el vot, dividir o debilitar el possible vot a "l'esquerra", i per aquest motiu qui en surt guanyant és la dreta. Que més val ser realistes -en diuen- i afegeixen que, encara que a contracor, optem pel vot útil entre les forces parlamentàries. Amb aquesta lògica estem condemnats a anar permanentment amb lamentacions de la política dels grans partits (PSOE-PSC e IU-EUiA/IC), doncs quan governen perquè decepcionen i, justament perquè decepcionen, pot a les properes tornar a

guanyar la dreta. ¿No sembla això un terrible cercle viciós del qual cal sortir? El PSOE ha estat al govern de l'Estat durant 13 anys: amb OTAN, Reformes Laborals, repressió a Euskadi, LOAPA... però també als ajuntaments que governen -sovint amb el suport de IC/EUiA i ERC-, per exemple a Barcelona, Lleida i Girona: privatitzen, especulen, reprimeixen joves i immigrants... Hem d'acceptar que tota aquesta política de l'esquerra parlamentària és l'única possible? Nosaltres diem categòricament que no, que hi ha una altra esquerra possible: compromesa amb les lluites, amb la defensa dels drets laborals contra la precarietat i les privatitzacions; en la defensa dels drets i els presos contra la creixent repressió, contra la Llei de Partits i el procés d'il·legalització de Batasuna; en defensa dels drets dels pobles a l'autodeterminació nacional que nega la Monarquia; en defensa dels drets dels immigrants contra la llei d'Estrangeria; en la lluita per un ensenyament públic contra la LOU i la Llei de Qualitat; en la defensa dels drets de la joventut a la utilització dels espais per organitzar-se sense el control institucional; a la lluita contra el capitalisme i la misèria que s'escampa pel món; al servei de la solidaritat internacional amb el poble palestí, contra l'ocupació imperialista pel control del petroli a Iraq...

Aquestes reivindicacions en el seu conjunt no estan assumides ni pel PSC, ni per IC ara amb la EUiA ni per ERC. Per a molts companys i companyes de l'esquerra la construcció de la EUiA aixecava una expectativa de construcció d'una altra esquerra davant l'evolució a la dreta de gestió que feia IC. Però pocs anys després la EUiA torna a trucar a la porta d'IC per formar candidatures conjuntes, per què? No pas perquè IC hagi abandonat el curs dretà i girat cap a l'esquerra, sinó perquè el projecte d'EUiA -de la mà d'IU a nivell estatal- retorna a les posicions que fa una anys criticava d'IC.

Creiem que hem de trencar aquesta lògica del mal menor per apostar realment per una alternativa que cal construir... també a les eleccions. Pensem que la lògica del

vot útil s'oposa a la lògica de les mobilitzacions reals: un moviment creixent de joves que giren cap a l'esquerra, cercant alternatives antiglobalitzadores, contra el imperialisme i les seves guerres... mentre els partits majoritaris giren cada cop més a la dreta i s'integren al sistema. El mateix passa al món sindical i per això no són inexplicables xocs directes entre els treballadors mobilitzats i els dirigents de CCOO i UGT, com a Sintel o Puertollano.

Cal construir una alternativa... també aprofitant les eleccions

També volem aprofitar-les per impulsar l'agrupament dels sectors que quotidianament ens trobem a la lluita sindical o jove. Pensem que seria molt positiva la constitució d'un bloc o front -encara que fos electoral de moment- per a impulsar l'expressió política d'aquestes lluites amb les que ens trobem quotidianament al carrer. Així doncs nosaltres pensem que hi ha espai per a la construcció d'aquesta esquerra alternativa, per a nosaltres, esquerra revolucionària.

És per tot això que hem decidit participar a les eleccions i et proposem que ens ajudis participant a les candidatures que volem presentar a les quatre circumscripcions electorals. Ens calen quasi 160 candidats/tes que participin de les nostres llistes (o de llistes amb algun altre grup, si és possible un acord). Et proposem que vinguis de candidat/ta i més enllà que participis de la nostra campanya: ajudant-nos a distribuir la propaganda, participant dels actes, proposant reunions amb quatre o cinc companys/es al teu centre de treball o estudi, barri o grup propers en les quals puguem explicar-nos, ... Qualsevol implicació és per a nosaltres molt important.

Ah! Si malgrat aquesta llarga carta no t'hem convençut/uda perquè vinguis amb nosaltres a fer la campanya electoral seguirem proposant-te els nostres plans de treball per seguir treballant tots plegats.

23 de setembre de 2.003.